

LIETUVOS BALŲŲ VEISLĖS BEKONINIO TIPO KIAULIŲ GENEALOGINĖS STRUKTŪROS IR VEISLIŠKUMO POKYČIAI BEI PRODUKTYVUMO RODIKLIŲ ANALIZĖ

Ramutis Klimas, Asta Klimienė

Šiaulių universitetas, P. Višinskio g. 25, LT-5400 Šiauliai; tel. 8 41 59 57 52; faks. 8 41 59 57 10;

el. paštas: gamt_kat@cr.su.lt

Santrauka. Darbas atliktas 2002 m. Lietuvos baltų veislės bekoninio tipo (LB-B1) veislynuose ir Valstybinėje kiaulių veislininkystės stotyje. 2002 m. spalio 1 d. LB-B1 tipo struktūrą sudarė 14 kuilių linijų ($n = 56$) ir 12 paršavedžių šeimų ($n = 438$). Nustatyta, kad nykstančių senųjų linijų (Jampo, Nase, Gniso, Nero, Greno, Jakobo, Spurgo ir Vesto) kuiliai turi 75,0–87,3%, o atskirų šeimų paršavedės – 75,0–93,4% jorkšyrų veislės kraujo. Toliau naudojant naujų Švedijos jorkšyrų linijų (Anelundo, Marichilo, Odeno, Bjerbo, Knuto, Mozlo ar kt.) kuilius, Lietuvos baltųjų veislės kraujo dalis iš šio tipo kiaulių bus išstumta. LB-B1 tipas ateityje taps nustelbiamuoju mišrinimu sukurta jorkšyrizuota Lietuvos baltųjų kiaulių banda.

LB-B1 tipo paršavedžių ($n = 438$) vidutinis vislumas buvo 10,3 paršelių, pieningumas – 59,4 kg. Palyginti su grynaveislėmis Lietuvos baltosiomis ($n = 286$) jos ($n = 245$) išsiskyrė geresnėmis ne tik mėsinėmis, bet ir penėjimosi savybėmis.

Pramoninio mišrinimo deriniuose LB-B1 tipo kiaules tikslingiausia naudoti kaip motininę veislę. Artimiausiu metu ši tipą reikėtų aprobuoti.

Raktažodžiai: LB-B1, linijos, šeimos, veisliškumas, reprodukcinės, penėjimosi ir mėsinės savybės.